

GENERALPOSTSTYRELSENS

UNDERDÅNIGA UTLÅTANDE

ÖFVER

SÄRSKILDA KOMITERADES FÖRSLAG TILL ÄNDRING
I GÄLLANDE STADGANDEN

ANGÅENDE

TILLHANDAHÅLLANDE AF TIDNINGAR
GENOM POSTVERKETS FÖRSORG.

STOCKHOLM
K. L. BECKMANS BOKTRYCKERI
1902.

TILL KONUNGEN.

Sedan vid 1899 års riksdag väckts motion derom, att rätt till prenumeration å tidning vid postanstalt å den ort, der tidningen utgifves, måtte utsträckas att gälla tidningar, som utkomma högst två gånger i veckan,

samt nämnda motion blifvit hänvisad till behandling af Riksdagens bevillningsutskott,

hade, uppå bemälda utskotts anhållan, Eders Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 24 februari 1899 anbefallt Generalpoststyrelsen att verkställa och till utskottet afgifva utredning rörande de ökade kostnader, som den sålunda föreslagna ändringen af gällande bestämmelser i fråga om prenumeration å tidningar kunde komma att medföra för postverket.

I anledning deraf afgaf Generalpoststyrelsen uti skrifvelse till bevillningsutskottet den 28 mars 1899 utredning i ämnet och yttrade i sammanhang dermed, bland annat, att, då anspråken på postverket med afseende å dess befattning med tidningsrörelsen allt mera ökades, men deremot allt mera aflägsnades möjligheten för postverket att tillfredsställa dessa anspråk utan anlitande af andra inkomster än dem, som, med tillämpning af gällande bestämmelser, inflöte af nämnda rörelse, det ville synas Generalpoststyrelsen, som om tiden kunde vara inne för att underkasta författningarna angående postverkets tidningsrörelse en revision, särskildt i fråga om grunderna, efter hvilka postverkets ersättning för dess bestyr med tidningsprenumeration hädanefter borde beräknas; och uttalade Generalpoststyrelsen såsom sin öfvertygelse, att äfven frågan om vidare utsträckning af svenska postverkets skyldighet att mottaga lokalprenumeration å vissa tidningar borde ställas i samband med en sådan revision.

Uppå hemställan af bevillningsutskottet, anhöll Riksdagen sedermera uti underdånig skrifvelse den 29 april 1899, att Eders Kongl. Maj:t måtte taga under ompröfning, huruvida skäl kunde förefinnas att föranstalta om en revision, i det af Generalpoststyrelsen angifna syfte, af gällande stadganden angående tillhandahållande af tidningar genom postverkets försorg.

Sedan Statsrådet och Chefen för Eders Kongl. Maj:ts Finansdepartement erhållit nådigt bemyndigande att för utarbetande inom departementet af förslag till ändring i nyssberörda stadganden tillkalla ett antal af högst sex personer, hvilka skulle hafva att utföra detta uppdrag enligt de närmare föreskrifter, Chefen för nämnda departement egde meddela,

samt Chefen för Finansdepartementet den 15 juni 1899 uppdragit åt postdirektören i Malmö m. m. H. Winroth, aktuarien hos Generalpoststyrelsen F. Grönwall, ledamoten af Riksdagens Andra kammare, redaktören E. Hammarlund, professorn m. m. E. V. Montan samt ledamoten af Riksdagens Andra kammare m. m. I. Månsson att deltaga i beredningen af förenämnda fråga,

hafva bemälda komiterade, med skrifvelse den 4 mars 1901, öfverlemnadt utlåtande och förslag i ämnet till Statsrådet och Chefen för Eders Kongl. Maj:ts Civildepartement, till hvilket sistnämnda departement ärendet emellertid blifvit öfverflyttadt på grund af Eders Kongl. Maj:ts förnyade nådiga stadga den 31 mars 1900 angående fördelning af ärendena mellan statsdepartementen.

Genom nådig remiss den 8 mars 1901 har Generalpoststyrelsen fått sig anbefaldt att i ärendet afgifva underdånigt utlåtande.

Efter att hafva tagit behörig kännedom om det remitterade utlåtandet, med deri innefattade förslag till nådig kungörelse angående villkoren för postbefordran af tidningar och andra periodiska skrifter, och om de reservationer, som anförts mot vissa delar af förslaget,

samt efter att hafva inhemtat, hvad i ämnet anförts af postinspektörerna i riket, hvilka begagnat gifvet tillfälle att granska förslaget och att meddela Generalpoststyrelsen sina erinringar mot detsamma,

får Generalpoststyrelsen nu i underdånighet förklara, att Generalpoststyrelsen ansett sig icke böra mot nyssnämnda i komiterades utlåtande innefattade förslag till kungörelse anmärka något utöfver hvad här nedan i underdånighet anføres, hvadan Generalpoststyrelsen för sin del finner förslaget i öfrigt kunna godkännas.

Komiterade hafva omnämnt, hurusom tyska postverket för alla tidningar utbetalade prenumerationsmedlen i terminer,

[§ 7, forts.] som af postförvaltningen bestämdes, och i förhållande till de nummer, som blifvit till postbehandling aflemnade, samt hurusom i Belgien afräkning mellan abonnementspostanstalt och utgifvare skedde vid slutet af hvarje månad och i Danmark ett liknande förhållande i regeln egde rum [sid. 146].

I den svenska postlagstiftningen finnes icke någon annan motsvarande bestämmelse än den som Generalpoststyrelsen meddelat derom att betalning till tidningsutgifvare för beställda tidningsexemplar icke finge i något fall, utan Generalpoststyrelsens särskilda tillstånd, ega rum, förrän från tidningsutgifvarens sida effektueringen af tidningsexemplaren tagit sin början, d. v. s. en bestämmelse liknande den, som förekommer i början af § 7 uti komiterades förslag.

Allteftersom tidningsrörelsen utvecklas, varder emellertid allt mera behöflig en bestämmelse, på grund hvaraf med redovisningen till vederbörande tidningsutgifvare må kunna ordnas så, att den eger rum å sådana tider, som, med hänsyn jemväl till de för postverkets redogörare stadgade perioder för inleverering till hufvudpostkassan af öfverskottsmedel, befinnas för posttjensten lämpliga.

Det vore så mycket mera önskligt, att en bestämmelse i sådan syftning intoges uti § 7 i den föreslagna författningen, som slutet af nämnda §, sådan den i komiterades förslag affattats, möjligen skulle kunna framkalla anspråk hos utgifvare af nya tidningar, att, alltefter som de till postbefordran aflemnade nummer af sina tidningar, för dessa utbekomma motsvarande andel af till postverket influtna prenumerationsavgifter.

Omedelbart efter den tionde, tjugonde och sista dagen i hvar månad skall för postkontor afgifvas kassarapport, angifvande ställningen beträffande alla vid postkontoret under sistförfutna s. k. tiodagsperiod influtna och utgifna medel; och skola, samtidigt med kassarapportens insändande till Generalpoststyrelsens kameralbyrå, till postverkets hufvudkassa inlevereras de i rapporten utbalanserade öfverskottsmedel.

Det synes Generalpoststyrelsen ej vara ur posttjenstens synpunkt obilligt begärdt, att med liqviderna till tidningsutgifvare

må ordnas sålunda, att dessa liqvider ej kunna påfordras omedelbart efter det nyssberörda öfverskottsmedel blifvit från vederbörande postkontor till postverkets hufvudkassa afsända, och att postförvaltarna — med behörig hänsyn äfven till alla andra dem i tjensten åliggande göromål, som ej få eftersättas, — erhålla tillräcklig tid för granskning af tidningsutgifvarnes räkningar samt för requisition, i förekommande fall, af erforderliga medel från hufvudpostkassan för liquidernas behöriga verkställande.

Om nu i sjelfva den ifrågaställda nya författningen utgifvares rätt till erhållande af redovisning från postverket begränsades till högst tre gånger i månaden, samt, såsom uti § 14 i författningsförslaget intagits, Generalpoststyrelsen fortfarande finge befogenhet att meddela erforderliga ordningsregler, skulle den angelägenhet, hvarom nu särskildt är fråga, nogsamnt kunna ordnas på ett för posttjensten lämpligt sätt och jemväl så att billiga anspråk från tidningsutgifvares sida kunde tillgodoses.

Generalpoststyrelsen hemställer fördenskull, att till den föreslagna § 7 måtte göras följande tillägg:

I hvarje fall eger utgifvare emellertid icke rätt att af postverket erhålla redovisning för infutna prenumerationsafgifter oftare än tre gånger i hvar månad.

Komiterade omförmäla, hurusom den uppbörd, som efter postverkets hufvudbok plägade i Generalpoststyrelsens årsberättelser redovisas under rubriken »postbefodringsafgifter för tidningar och tidskrifter», för år 1898 uppgick till 465,233 kronor 38 öre, men att i detta belopp äfven inginge dels de afgifter, som på grund af särskilda föreskrifter erlades för sändning af bilagor till tidningar och för aflemnande å postanstalt af abonnerrade tidningsexemplar å tid, då postanstalten icke hölles öppen för allmänheten, dels ock inkomsterna å den förmedling af tidningsabonnement, som egde rum på grund af ingångna öfverenskommelser med främmande länder.

På grund af verkställd beräkning hafva komiterade emellertid funnit, att sammanlagda beloppet af uppburna postbefodringsafgifter för samtliga hos vederbörande utgifvare under år 1898

[§ 7; forts.]

§ 8.

[§ 8, forts.] genom postverket beställda exemplar af svenska tidningar kunde anses utgöra 425,957 kronor 94 öre, i hvilket belopp dock jemväl inginge postbefordringsafgifterna för de svenska tidningar, som under samma år förskrifvits af utländska postanstalter [sid. 60 och 61].

Enligt beräkning, som Generalpoststyrelsen, på komiterades begäran, låtit verkställa rörande postverkets utgifter för bestyret med de genom dess förmedling abonnerade svenska och utländska tidningar och tidskrifter, hafva dessa utgifter för år 1898 uppskattats till 1,556,000 kronor i rundt tal [sid. 71]. Vid komiterades öfverläggningar lärer visserligen anmärkts, att nämnda utgifter blifvit på en och annan post väl högt beräknade. Men komiterade hafva trots sig så mycket mindre böra ingå i en detaljerad granskning af kostnadsberäkningen, som komiterade ansett sig ändock icke kunna ifrågasätta en sådan höjning i de till postverket utgående afgifterna, att inkomsterna af tidningsrörelsen skulle kunna täcka de beräknade utgifterna för densamma. Här till komme äfven, att omständigheter anförts, hvilka syntes komiterade gifva vid handen, att vissa angifna poster af de ifrågasvarande kostnaderna blifvit snarare för lågt än för högt beräknade [sid. 73].

Vid tillämpning å postabonementen å inländska tidningar år 1898 af de uti § 8 af komiterades författningsförslag angifna postafgifter skulle, enligt komiterades beräkning, hafva till postverket influtit:

förskrifningsafgifter med	kronor 194,016: 03
befordringsafgifter med	» 521,764: 28
öfverskott å minimiafgifter [sid 95] med.....	» 1,724: 88
eller tillhopa	kronor 717,505: 19,

hvilket belopp med 291,547 kronor 25 öre öfverstiger den summa af 425,957 kronor 94 öre, hvar till komiterade, såsom förut nämndes, för år 1898 beräknat de enligt nuvarande grunder utgående postbefordringsafgifterna för inländska tidningar, förskrifna genom postverket.

Den ökade inkomst, 291,547 kronor 25 öre, som komiterade sålunda ansett böra beredas postverket för dess tidningsrörelse,

finna komiterade visserligen vara långt ifrån tillräcklig för att fylla den brist, som beräknats för postverket uppstå på denna rörelse. Men komiterade förmena, att det skulle kunna sättas i fråga, huruvida, i betraktande af tidningarnas stora betydelse för den allmänna odlingen, denna brist *borde* till fullo täckas, liksom komiterade ock hålla före, att de af dem föreslagna grunderna för beräkningen af ifrågavarande afgifter innebära en garanti för att postverkets inkomster på tidningsrörelsen skola stiga i mån af sjelfva rörelsens tillväxt, under det att deremot omkostnaderna för tidningsrörelsen synas komiterade icke nödvändigtvis böra stiga i samma mån som sjelfva rörelsen [sid. 95 och 96].

Trots den noggrannhet, hvarmed ofvan omnämnda beräkning rörande postverkets af tidningsrörelsen föranledda kostnader för år 1898 blifvit verkställd, torde den likväl, till följd af vanskligheten i detta fall likasom vid statistiska beräkningar i allmänhet att erhålla samtliga nödiga primäruppgifter fullständiga och i allo rigtiga, kunna vara i några hänseenden för hög, men också i andra hänseenden för låg, såsom äfven af komiterade framhållits. Generalpoststyrelsen anser dock fortfarande, att beräkningen är fullt tillfredsställande för sitt ändamål och att den mycket väl kan läggas till grund för bedömandet af postverkets ställning uti ifrågavarande hänseende.

Det belopp, 717,505 kronor 19 öre, hvartill komiterade, enligt kalkyler mot hvilka Generalpoststyrelsen icke funnit något att anmärka, ansett postafgifterna, enligt de i § 8 föreslagna grunderna, skolat uppgå för år 1898, om de tillämpats å sistnämnda års postabonnement å inländska tidningar, utgör blott omkring 46 % af postverkets beräknade utgifter för tidningsrörelsen sagda år. Äfven med delande af komiterades åsigt, att man icke kan ifrågasätta en sådan höjning i de till postverket utgående afgifterna, att inkomsterna af tidningsrörelsen skulle kunna till fullo täcka utgifterna för densamma, måste dock Generalpoststyrelsen anse de af komiterade föreslagna postafgifter för inländska tidningar, som genom postverkets förmedling förskrifvas, vara lägre, än hvad som kan af postverket skäligen begäras. Derest de beräkningsgrunder uti ifrågavarande hänseende, som komiterade

[§ 8, forts.] föreslagit, blefve i sin helhet godkända, måste — något hvar-
 utinnan komiterade dock velat åstadkomma ändring — de in-
 komster, som härflyta af brefs och brefkorts postbefordran, fort-
 farande till så betydlig del tagas i anspråk för täckandet af den
 förlust, som för postverket komme att uppstå på dess tidnings-
 rörelse, att detta förhållande icke kan undgå att i längden verka
 i hög grad hämmande ej blott på postverkets rörelse, i hvad
 den angår befordran af bref och brefkort, utan äfven på utveck-
 lingen af poströrelsen i dess helhet [sid. 77]. Icke torde heller
 kunna med säkerhet påräknas, såsom dock komiterade synas
 antaga, att de af komiterade föreslagna grunderna för beräk-
 ningen af postafgifterna för tidningarna innebära någon verklig
 garanti för att postverkets inkomster af tidningsrörelsen skola
 stiga i mån af denna rörelses tillväxt. Tvärtom skulle, i och
 med införande och tillämpning af ett förändradt system för be-
 räknande af ifrågavarande afgifter, det möjligen kunna inträffa, att
 å tidningsutgifvares sida komme att företagas sådana föränd-
 ringar beträffande sjelfva tidningarna och deras utgifningssätt,
 att de kalkyler, som äro gjorda på grund af nu gällande förhål-
 landen och under förutsättning att dessa skola i hufvudsak fort-
 fara, icke vidare äro tillämpliga; och att sistberörda förändringar,
 om de företagas, icke skola gå i riktningen att öka postverkets
 inkomster, torde kunna antagas. Det är Generalpoststyrelsens
 öfvertygelse, att, såvida icke en väsentligare höjning kan erhållas
 i afseende å postafgifterna för inländska tidningar, som för-
 skrifvas genom postverkets förmedling, syftet med den af General-
 poststyrelsen föreslagna revisionen af författningarna angående
 postverkets tidningsrörelse varder i det närmaste förfeladt.

Komiterade hafva uppdelat postafgiften för tidning, som
 varder genom postverkets förmedling förskrifven, i förskrifnings-
 afgift och befordringsafgift. I fråga om höjning af endera eller
 båda af dessa afgifter utöfver hvad komiterade tänkt sig, synes det
 Generalpoststyrelsen vara rättast att låta höjningen drabba alle-
 nast den senare, eller befordringsafgiften. Det torde vara en
 känd sak, att svenska postverkets omkostnader för postbefordrin-
 gen på senare tid stegrats i mycket afsevärd mån; och alltjemt

ökas öfver hela landet anspråken på högre lega för såväl åkande poster som gångposter och landtbrefbäring. Dertill kommer att, på grund af Eders Kongl. Maj:ts nådiga beslut den 18 maj 1900, ersättningen för postbefordran å statens jernvägar blifvit från och med innevarande års ingång förhöjd. [§ 8, forts.]

Generalpoststyrelsen har tänkt sig, att den i § 8 mom. 3 af förevarande författningsförslag angifna befordringsafgiften skulle kunna höjas med femtio procent. Vid tillämpning å postabonementen för år 1898 af den af komiterade föreslagna postafgift med förhöjning i nyssberörda hänseende skulle, enligt en hos Generalpoststyrelsen gjord beräkning, hafva till postverket influtit:

förskrifningsafgifter med	kronor 194,016: 03
befordringsafgifter med	» 782,646: 42
öfverskott å minimiafgifter (sid. 95) med	» 1,724: 88
eller tillhopa	kronor 978,387: 33,

hvilket belopp med 552,429 kronor 39 öre öfverstiger den summa af 425,957 kronor 94 öre, hvartill komiterade, såsom härofvän nämnts, för år 1898 beräknat de enligt nuvarande grunder utgående postbefordringsafgifterna för de genom postverket förskrifna inländska tidningar. Nyssnämnda belopp, 978,387 kronor 33 öre, utgör ändock allenast omkring 63 % eller mindre än två tredjedelar af postverkets beräknade utgifter för tidningsrörelsen år 1898.

Enligt Generalpoststyrelsens åsigt bör fördenskull § 8 mom. 3 erhålla följande förändrade lydelse:

Mom. 3. Befordringsafgiften beräknas för år och i förhållande dertill för kortare abonnemestider sålunda:

a) 18 öre för hvarje nummer i veckan, men för tidning, som utkommer med mer än 7 nummer i veckan, 18 öre för hvar och ett af 7 nummer och 9 öre för hvarje öfverskjutande nummer i veckan; skolande — — — till närmast högre hela tal; och

b) 9 öre för hvarje helt eller påbörjadt kilogram — — — — tidningens vikt.

Uti bifogade afskrift af den å sid. 240 och 241 i komiterades utlåtande intagna tabell, som afser en jämförelse mellan post-

[§ 8, forts.] afgifterna för postabonnerade tidningar i Sverige och i vissa främmande länder, har tillagts en kolumn, utvisande postafgifterna för vissa postabonnerade tidningar i Sverige enligt Generalpoststyrelsens nu gjorda förslag.

§ 11. I likhet med komiterade anser Generalpoststyrelsen det vara af ganska stor betydelse för alla vederbörande, att i tidningsrörelsen införes det nya slag af korsbandsförsändelser, som omförmäles i § 11 mom. 1 af förslaget till kungörelse och som af komiterade i utlåtandet betecknats såsom *utgifvarekorsband*. Men Generalpoststyrelsen kan deremot icke dela den åsigt, komiterades flertal lyser i afseende å afgiftens bestämmande till olika belopp allt efter som sålunda försända tidningar utkomma flera eller färre gånger i veckan. Utan ett likformigt porto för dylika korsband, oafsedt antalet nummer i veckan, skulle åtminstone i hög grad förringas de icke oväsentliga fördelar för postverket och tidningsutgifvarne, som med detta slags försändelser afses och verkligen stå att vinna. I likhet med de två reservanterna anser Generalpoststyrelsen fördenskull att, beträffande de i sistnämnda § och mom. afsedda tidningsförsändelser (*utgifvarekorsband*), afgiften bör vara lika för alla tidningar och skäligen kunna sättas till 12 öre för hvarje vigt af ett kilogram.

I § 11 mom. 1 torde näst sista stycket böra förtydligas så att af dess lydelse klart framgår, att vigten beräknas på sätt der angifves, när afgiften icke kontant erlägges vid utgifvarekorsbandens aflemnande, utan bokföres för att läggas till grund för terminsvis skeende liqvider.

Postverkets befattning med tidningsrörelsen skulle, enligt komiterades förslag, komma att afse dels förmedling af abonnement, dels postbefordran af utgifvarekorsband, dels ock postbefordran af sådana försändelser, kallade *tidningskorsband*, som omförmälas i § 11 mom. 4. För att vinna postbefordran på de vilkor, som af komiterade föreslagits, skulle emellertid tidning

vara, efter anmälan af vederbörande utgifvare, införd i tidningsregister, som skulle föras hos Generalpoststyrelsen. [§ 11, forts.]

Utgifvarekorsband skulle enligt förslaget, i likhet med postabonnerade tidningsexemplar, inlemnas till postbefordran å den ort, der tidningarna utgifvas, medan tidningskorsband deremot skulle kunna aflemnas till postbefordran icke blott af hvem som helst utan äfven å andra orter i landet än de, der den eller de tidningar utgifvas, af hvilka nummer sålunda skola postbefordras.

För befattningen med de genom postverket förskrifna tidningsexemplar äfvensom utgifvarekorsband behöfver postpersonalen å utgifningsort känna allenast hvilken eller hvilka af de tidningar, som utgifvas å samma ort, finnas införda i förenämnda tidningsregister. Men för att kunna riktigt postbehandla de s. k. tidningskorsbanden, måste hvarje postfunktionär i hela riket, som har att till postbefordran mottaga försändelser af sistnämnda slag, hafva erhållit del af tidningsregistret med alla dess tillägg, ändringar och rättelser. Detta kan icke ske utan ett mycket ökad arbete såväl hos Generalpoststyrelsen, derifrån meddelanden om hvarje förändring i tidningsregistret måste spridas till alla vederbörande, som ock vid de fasta postanstalterna i riket, hvarest tryckta exemplar af tidningsregistret måste tillhandahållas postpersonalen genom Generalpoststyrelsens försorg och sedermera behörigen fullständigas. De svårigheter, som, efter tidningsregistrets införande, ur nyss nämnda synpunkt möta mot bibehållande af tidningskorsbanden, äro alltså mycket afsevärda.

I underdånig skrifvelse den 29 oktober 1875 angående förslag om ändring i villkoren för tidningars postbefordran, anförde Generalpoststyrelsen, bland annat, att, om med skäl kunde antagas, att *allmänhetens* behof af en lätt tillgång till utkommande tidningar, i hvad på postverket ankomme, fullt tillgodosåges derigenom, att tidningar, å hvilka prenumeration verkställes vid postanstalterna, blefve af dessa mot den då stadgade afgift till handahållna abonnenterna, så syntes det Generalpoststyrelsen, som om äfven *utgifvares* intresse i att på rimliga vilkor kunna till orterna sprida tidningsexemplar, hvilka antingen borde genom särskildt antagna ombud försäljas eller vore afsedda att kost-

[§ 11. forts.] nadsfritt tilldelas vissa personer, kunde i all skäligen mån tillgodoses genom stadgande af ett billigt porto för tidningar, som, utan att vara genom postverket förskrifna, aflemnades till befordran med posterna.

Generalpoststyrelsens i sammanhang dermed gjorda förslag om införande för inländska tidningar af ett särskildt slag af trycksaksförsändelser, som skulle kunna inom riket postbefordras mot nedsatt trycksaksporto, blef af Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen sedermera godkändt, hvarefter bestämmelse rörande tidningskorsband först inflöt i nådiga kungörelsen den 3 oktober 1876, angående ändring i nådiga kungörelsen den 18 oktober 1872 om villkoren för tidningars och tidskrifters postbefordran. Befordringsafgiften för tidningskorsband, senast bestämd genom nådiga kungörelsen den 22 maj 1891, angående ändring i nådiga kungörelsen den 11 maj 1883 om villkoren för tidningars och tidskrifters postbefordran, utgår för närvarande efter samma grunder, som angifvas i § 11 mom. 4 af komiterades förslag till kungörelse. Sändas deremot svenska tidningar såsom korsband till utlandet, åtnjutes icke någon nedsättning i afgiften för vanliga trycksaksförsändelser.

Såsom af ofvanstående framgår, hafva de svenska tidningskorsbanden från början tillkommit hufvudsakligen för att bereda *tidningsutgifvare* i riket tillfälle att på ett enkelt och billigt sätt sprida inom riket sina tidningar utan abonnement genom postverkets förmedling. Men, såsom stadgandet i ämnet affattats, kunna äfven andra korrespondenter begagna sig af detta billigare befordringssätt för försändande af inländska tidningar, utan afseende å dessas utgifningsort. Skulle de af komiterade föreslagna utgifvarekorsbanden med sin än lägre afgift komma att införas i tidningsrörelsen inom riket, torde de nuvarande tidningskorsbanden komma att förlora sin ursprungliga och väsentliga betydelse.

Af skäl, som ofvan angifvits, anser Generalpoststyrelsen det vara synnerligen önskligt, att sistnämnda slag af försändelser helt och hållet borttoges, och att — fränset utgifvarekorsbanden (deri inberäknade de försändelser, som afses i § 11 mom. 2 af

författningsförslaget) — afgiften för korsband, som utgöras af [§ 11, forts.] inländska tidningar, hädanefter blefve äfven i den inrikes post-rörelsen densamma som för vanliga trycksakskorsband.

Derigenom skulle för postverket vinnas, förutom någon ökad inkomst af postbefordringsafgifter, en betydlig lättnad i göromål; och de fördelar, som sålunda skulle beredas postverket, borde väl kunna anses berättigade, då äfven med den af Generalpoststyrelsen här ofvan föreslagna höjningen af befordringsafgiften för postabonnerade tidningar postverket ändock ej blefve på långt när ersatt för sina kostnader för tidningsrörelsen.

Skulle emellertid de nuvarande tidningskorsbanden borttagas, torde det böra lemnas rättte vederbörande fritt att medelst utgifvarekorsband försända äfven andra tidningsexemplar än sådana, som blifvit hos utgifvare förskrifna.

Generalpoststyrelsen hemställer alltså, att § 11 i komiterades författningsförslag må erhålla följande förändrade lydelse:

Mom. 1. Varda tidningsexemplar af vederbörande utgifvare — — — aflemnade försändelser; och skall i sådant fall afgiften utgörd 12 öre för hvarje vigt af ett kilogram.

Postbefordringsafgift — — — två kilogram.

Vid bokföring af vigten beräknas densamma i kilogram och hektogram. Uppkomma — — — helt hektogram.

Vid afgiftens — — — helt öretal.

Mom. 2. Der i särskilda — — — — såsom korsbandsförsändelser.

Mom. 3. Den, som, — — — 50 kronor.

Mom. 4. I öfrigt varda — — — finnes föreskrifvet.

Derest, på sätt Generalpoststyrelsen här ofvan i underdånighet hemställt, mom. 4 af § 11 i komiterades förslag anses icke böra ingå i en blifvande nådig kungörelse i ämnet, torde mom. 5 i § 12 böra erhålla följande förändrade lydelse:

Mom. 5. Särskild postbefordringsafgift erlägges icke för:

1:o. Tidningsbilagor, hvilka endast afse abonnement å den tidning, de åtfölja;

[§ 12, forts.] *2:o. Sådana officiella berättelser eller meddelanden, som enligt Kongl. Maj:ts föreskrift med Post- och Inrikes Tidningar utdelas till allmänheten.*

§ 13. Enligt § 13 af komiterades författningsförslag skulle särskild afgift för den tidningsutgifvare medgifna rätt att till postbefordran aflemna tidningsexemplar å annan tid än den, då postanstalten å utgifningsorten hålles öppen för allmänheten, endast kunna ifrågakomma, om sådant aflemnande sker för tidningens befordran med postlägenhet, som afgår å annan tid än söcknedagar mellan kl. 7 f. m. och 10 e. m. Mot hvad sålunda föreslagits har en af komiterade anfört reservation.

Generalpoststyrelsen, som i hufvudsak gillar de skäl, på hvilka berörda reservation sig grundar, och instämmer i det slut, hvartill reservanten kommit, anser fördenskull att § 13 i förslaget till kungörelse bör erhålla följande lydelse, affattad i närmaste öfverensstämmelse med nädiga brefven till Generalpoststyrelsen den 1 december 1871 och den 23 januari 1885 angående postbehandling af tidningar, som till postanstalt inlemnas på tid, då anstalten icke hålles öppen för allmänheten:

Der, till vinnande af snabbare postbefordran, utgifvare af tidning anmäler sig önska att å annan tid än den, då postanstalten å utgifningsorten hålles öppen för allmänheten, derstädes till postbefordran aflemna exemplar af tidningen, är sådant medgifvet mot skyldighet för utgifvaren att derför erlægga till postverket en särskild afgift, hvilken, hvad angår tidning som sålunda aflemnas sex eller flera gånger i veckan, utgör, efter helt år räknadt, för ett antal af högst fem hundra exemplar 500 kronor och för hvarje öfverskjutande antal af högst etthundra exemplar 50 kronor, men för tidning, som aflemnas mindre ofta än sex gånger i veckan, minskas i förhållande dertill.

Efter pröfning, huruvida och i hvad mån ett dylikt medgifvande åt tidningsutgifvare kan medföra olägenhet för posttjensten eller föranleda tillökning i vederbörande postanstalts personal, eger general-

poststyrelsen emellertid bestämma, om och på hvilka villkor befrielse [§ 13, forts.] från eller nedsättning i ofvannämnda afgift kan tidningens utgifvare beviljas.

Den remitterade akten varder härmed återställd. Stockholm
den 23 november 1901. /.

Underdånigst

F. H. SCHLYTERN.

H. A. Kolmodin.

Axel Husberg.

E. Bäckström.

Föredragande.

C. A. Hasselrot.

Herman Askberg.

e. f.

C. Carlberg.

Bil. V.

Postbefodringsafgifter för postabonnerade tid-

Nummer.	Tidningarnas namn.	Pris hos utgifvaren. (1898.)		Antal nummer (1898)		Vigt per års exemplar.	Medel-vigt per nummer.	Sverige.					
		Kr.	ö.	per vecka.	per år.			Kg.	Gr.	Enligt gäl-lande taxa.		Enligt komite-rades för-slag.	
						Kr.	ö.			Kr.	ö.	Kr.	ö.
						(1898)	(1898)						
1	Stockholms Dagblad. <i>Landsortsupplagan</i>	8	33	12	608	19·3	32	1	67	2	61		
2	Dagens Nyheter. <i>Stock- holmsupplagan (1899)</i> ...	10	—	7	362	24·0	66	2	—	2	58		
3	Skånska Dagbladet	4	—	7	356	15·5	44	—	80	1	98		
4	Stockholms-Tidningen. <i>Landsortsupplagan</i>	3	—	6	307	7·1	23	—	60	1	36		
5	Nya Vexjöbladet	1	67	3	154	4·8	31	—	33	—	81		
6	Aftonbladet. <i>Halvvecko- upplagan</i>	1	—	2	105	3·0	29	—	20	—	57		
7	Triumf	—	75	1	53	1·0	19	—	20	—	33		

¹⁾ Siffrorna i den undre raden för hvarje tidning beteckna afgiften för tidningens hem-

ningar i Sverige och i vissa främmande länder.

Belgien.		Danmark.		Frankrike.		Norge.		Schweiz.		Tyskland. ¹⁾				Nummer.	Sverige. Enligt Generalpoststyrelsens förslag.		
Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Enl. förutv. taxa.		Fr. o. m. d. 1 Jan. 1901.			Kr.	ö.	
										Kr.	ö.	Kr.	ö.				
4	59	3	71	8	92	2	42	4	45	{	2	09	2	47	1	3	78
										{	1	78	2	57			
2	86	2	61	8	—	3	—	2	68	{	2	50	2	67	2	3	72
										{	1	42	1	50			
2	67	2	10	5	24	1	94	2	64	{	1	—	1	91	3	2	88
										{	1	42	1	50			
2	29	1	78	4	53	—	89	2	29	{	—	75	1	12	4	1	96
										{	1	42	1	50			
1	19	—	91	2	31	—	60	1	19	{	—	42	—	78	5	1	14
										{	—	89	—	86			
—	83	—	61	1	60	—	45	—	83	{	—	36	—	57	6	—	78
										{	—	89	—	65			
—	46	—	33	—	85	—	15	—	46	{	—	36	—	35	7	—	42
										{	—	53	—	43			

bäring till vederbörande prenumeranter.